

[Udenrigsministeren.]

Den aftale, der blev truffet med svenskerne, giver ligesom aftalen med England dansk landbrug dels visse almindelige tilsagn om sikring og udvidelse af markedet i Sverige for danske landbrugsprodukter, dels en række konkrete indrømmelser med hensyn til de svenske indførselsafgifter.

Hvad de almindelige tilsagn angår, afgav de svenske ministre en erklæring om, at den svenske landbrugspolitik ikke tager sigte på nogen forøgelse af den svenske produktion. De erklærede endvidere, at man kan regne med, at svensk landbrugsproduktion og forbruget i Sverige vil udvikle sig på en sådan måde, at der bliver adgang for de danske producenter til at bevare deres marked i Sverige for varer af interesse for det danske landbrug og at få andel i en stigning i forbruget af disse varer.

Danmark modtog tilsagn om, at der vil blive foretaget de fornødne tilpasninger af de svenske indførselsafgifter over for danske landbrugsvarer, således at der skabes en virkelig tilskyndelse for de svenske importører til at købe i Danmark. Denne ordning skal foreløbig gælde kød og kødprodukter, ost, spisekartofler, produkter af æg, slagtet fjerkræ og mælkekonserves.

For flæsk, hvor den svenske produktion er større end det svenske forbrug, blev der ikke givet indrømmelser. Vedrørende smør og æg er den svenske regering beredt til om nødvendigt at tage skridt til at sikre, at den import, der måtte blive behov for, fortrinsvis dækkes af Danmark. Om dette spørgsmål må de to regeringer holde sig i kontakt med hinanden.

Der opnåedes endvidere enighed om, at 60 pct. af provenuet af de afgifter, der opkræves ved indførslen af de af aftalen omfattede danske landbrugsvarer, overføres til Danmark. Det afgiftsbeløb, der således vil blive overført, kan, så vidt man kan skønne på grundlag af eksportens nuværende størrelse, anslås til henved 20 mill. kr. årlig. Hvis eksporten til Sverige i aftalens løb går i vejret, hvad der skulle være grund til at antage, vil det afgiftsbeløb, der overføres til os, naturligvis stige tilsvarende.

Der er endelig enighed mellem de to regeringer om, at man skal afholde regelmæssige drøftelser. Særlig skal man overvåge, at de indrømmelser, som Danmark

har fået især med hensyn til indførselsafgifterne, også bliver ført ud i livet og ikke modvirkes eller gøres betydningsløse ved andre foranstaltninger.

Dette var hovedtrækkene i vor landbrugsaftale med Sverige.

Vi har ført tilsvarende forhandlinger med den schweiziske regering om mulighederne for, når og hvis de syv bliver dannet med dansk deltagelse, da at forøge afsætningen af danske landbrugsvarer til Schweiz. Der er herunder opnået visse tilsagn bl. a. om en udvidet eksport af smør, kvæg, kød og kødkonserves. Forhandlingerne er dog ikke afsluttet, men vil blive fortsat på det forestående møde i Stockholm den 20. juli.

Det er endelig tanken, at vi skal have tilsvarende forhandlinger med Norge og Østrig, og vi har allerede på mødet i Kungälv i søndags truffet aftale med Norge om, at sådanne forhandlinger skal føres, og at meningen er at tilgodese danske eksportinteresser på det norske marked.

Jeg har her redegjort for de forhandlinger og aftaler, hvorigennem vi har søgt at sikre danske eksportinteresser for landbrugsvarer bedst muligt inden for de syvs område.

Det er klart, at det må være af mindst samme betydning for os at sikre vore tilsvarende interesser over for Den tyske Forbundsrepublik, der er vort næststørste marked — vi har jo i årene efter krigen oplevet en for begge lande særdeles glædelig opblomstring af den dansk-tyske samhandel — og tillige et marked, der har været i hastig vækst. For Danmarks stillingtagen i den nuværende situation er det derfor af største betydning, hvilke virkninger den danske afgørelse må forventes at få for de dansk-tyske relationer. Derfor bad vi fra dansk side den tyske forbundsregering om en drøftelse med forbundsregeringen af disse problemer. En sådan drøftelse fandt sted i Bonn umiddelbart efter landbrugsministerens og mine første forhandlinger i London, og der var her lejlighed til over for forbundskansler Adenauer og en række medlemmer af forbundsregeringen, nemlig den tyske udenrigsminister, økonomiminister, finansminister og landbrugsminister, at gøre rede for de problemer, som den nuværende situation rejste for Danmark, og at erfare forbundsregeringens syn på disse spørgsmål.